

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 32Cb/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119312047
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Garančovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:6119312047.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Slávkou Garančovskou v spore žalobcu: BE-SOFT a.s., sídlo: Krakovská 2398/23, 040 11 Košice - mestská časť Juh, IČO: 36 191 337, právne zastúpený IURISTICO s. r. o. so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice- Sever, IČO: 36 588 041 proti žalovanému: KOŠICE: DNES PUBLISHING, družstvo, sídlo: Protifašistických bojovníkov 11, 040 01 Košice, IČO: 47 820 594, právne zastúpený JUDr. Vladislavom Byrsom, advokátom so sídlom Protifašistických bojovníkov 11, 040 01 Košice, o zaplatenie 270,00 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8,50 EUR titulom vyčíslených úrokov z omeškania v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti žalobcom uplatnenej sumy vo výške 160,00 EUR titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobu zamietá.

III. V prevyšujúcej časti, a to uplatnenej istiny vo výške 270,00 EUR, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 27,98 EUR a zaplatenej sumy vo výške 40,00 EUR titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, konanie zastavuje.

IV. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32%, ktoré je povinný nahradiť žalovaný vo výške, ktorá bude špecifikovaná samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v zmysle ustanovení zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o upomínanom konaní“) doručenom príslušnému súdu dňa 11.06.2019 žalobca žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 270,00 EUR spolu s príslušenstvom, ktoré tvorí úrok z omeškania vo výške 14% ročne (zo sumy jednotlivých faktúr a odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti neuhradených faktúr) a paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (vo výške 40,00 EUR za každú neuhradenú faktúru). Zároveň žiadal náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil skutočnosťou, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 02.01.2017 Zmluvu č. 201702/008/BTS o zabezpečovaní úloh v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (ďalej len „Zmluva“), v ktorej boli dohodnuté vzájomné práva a povinnosti účastníkov zmluvy. Na základe uzavretej zmluvy žalobca po splnení svojich záväzkov mesačne účtoval žalovanému cenu za služby vo výške 54,00 EUR/mesačne s dohodnutou lehotou splatnosti. Žalovaný faktúry splatné v mesiacoch august 2018 - december 2018 v lehotách splatnosti neuhradil. Žalobca vyzval žalovaného na ich úhradu, ale bezvýsledne. K návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca doložil listinné dôkazy preukazujúce jeho nárok a skutkové tvrdenia.

3. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu (tlačivo MS SR) v zmysle ust. § 4 ods. 5 Zákona o upomínacom konaní uviedol, že uplatňovaný nárok eviduje v účtovníctve a zároveň doložil listinné dôkazy preukazujúce ním tvrdené skutočnosti.

4. Súd príslušný na konanie v zmysle ustanovení Zákona o upomínacom konaní vydal podľa návrhu žalobcu a zhodnotení doložených dôkazov dňa 11.07.2019 platobný rozkaz, sp. zn. 31Up/751/2019, ECLI:SK:OSBB:2018:6119312047.1, voči ktorému, v zákonom stanovenej lehote, žalovaný podal odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že namieta voči žalobcom uplatnenej výške úroku z omeškania (úrok z omeškania vo výške 14% ročne), pretože ten je v rozpore so zákonnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., v zmysle ktorých je výška úroku z omeškania stanovená sadzbou 9,00% ročne. Poukázal aj na to, že žalobca žiadal priznanie sumy 40,00 EUR ku každej vystavenej faktúre, čo v konečnom súčte je suma vo výške 200,00 EUR titulom uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a takáto výška nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Podľa názoru má žalobca v zmysle zákonných ustanovení nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky iba v zákonnej výške 40,00 EUR. V odpore žalovaný uviedol, že žalobcom uplatňovanú istinu vo výške 270,00 uhradí v lehote 3 dní odo dňa podania odporu.

Žalovaný uviedol, že uplatnený nárok žalobcu vedie vo svojom účtovníctve, boli mu doručené faktúry a žalované faktúry uviedol vo svojom kontrolnom výkaze.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odporu žalovaného, doručenom príslušnému súdu v upomínacom konaní, poukázal na to, že v zmysle Zmluvy bol medzi jej účastníkmi dohodnutý pre prípad omeškania s plnením peňažného záväzku, úrok z omeškania vo výške 0,05% denne, t.j. 18,25% ročne a na zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka), ktoré uprednostňujú dohodu aj v otázke určenia výšky úroku z omeškania. Uviedol, že v zmysle Zákona o upomínacom konaní si žalobca pri dohodnutom úroku z omeškania, môže žiadať úrok z omeškania maximálne vo výške, ktorá je vyššia o päť percentuálnych bodov ako úrok z omeškania bez dohody a teda úrok z omeškania vo výške 14% ročne.

K otázke neoprávnenosti uplatnenej výšky paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, žalobca uviedol, že zákonodarca spojil v zmysle ust. § 369c Obchodného zákonníka a ust. § 2 nariadenia vlády s omeškaním dlžníka sankciu v podobe práva veriteľa na uplatnenie si paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky na súde, ktoré sa obdobne ako iné súkromnoprávne sankčné prostriedky viažu na každú pohľadávku samostatne. Žalobca poukázal na to, že ním uplatnené nároky sú samostatnými hmotnoprávnymi nárokmi, ktoré by bolo možné na súde uplatniť samostatne, t.j. každú faktúru v samostatnom súdnom konaní a v tom prípade by žalobca mal bezpochyby nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v každom konaní, čiže 5x 40,00 EUR.

7. Vo vyjadrení k odporu žalobca, na výzvu príslušnému súdu v upomínacom konaní uviedol, že súhlasí s pokračovaním konania na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

8. Okresnému súdu Košice I bol spor postúpený a podateľňou súdu prijatý na prejednanie dňa 13.09.2019.

9. Súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu (podal dupliku v zmysle ust. § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok), ktoré mu bolo doručené dňa 01.10.2019 a zároveň ho poučil o následkoch nevyjadrenia sa, ako aj o zásadách sudcovskej a zákonnej koncentracii konania pri prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany ohľadom ich včasného doloženia, resp. navrhnutia.

10. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.10.2019 zopakoval skutkové okolnosti uvádzané v odpore a týkajúce sa námietky voči uplatnenej výške úroku z omeškania a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Zároveň žiadal, aby súd žalobu v tejto časti zamietol. Zároveň poukázal na to, že istiny 270, 00 EUR bola žalobcovi odoslaná dňa 12.08.2018 (5x 54,00 EUR).

11. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 07.11.2019 žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby v časti príslušenstva s poukazom na to, že strany si Zmluvou dohodli aj výšku úroku z omeškania tak, že pri omeškaní je sadzba úroku z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy, čo činí 18,25% ročne (pozri jeho vyjadrenie k odporu - odsek 6. odôvodnenia).

Ďalej poukázal na to, že žalovaný istinu vo výške 270,00 EUR uhradil a teda v tejto časti žalobu berie čiastočne späť.

12. Súd vo veci pojednával a na pojednávaní v zmysle ust. §139 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozhodol o zmene žaloby v zmysle žalobcovho písomného podania tak, že jej vyhovel.

13. Žalobca na pojednávaní, po pripustení zmeny žaloby, uviedol, že žalobu v časti už zaplateného príslušenstva vo výške 27,98 EUR berie späť a trvá na žalobe v časti zaplatenia sumy vo výške 8,50 EUR titulom rozdielu zo sumy žalobcom vyčísleného úroku z omeškania (0,05% denný úrok z omeškania zo sumy 54,00 EUR odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých v lehote neuhradených faktúr v období august 2018- december 2018 do ich úhrady, čiže do dňa 13.8.2019) a na zaplatení nákladov spojených z uplatnením pohľadávky vo výške 200,00 EUR.

14. Súd vo veci konal rozhodol na pojednávaní konanom dňa 19.02.2020 a pri rozhodovaní prihliadol na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany doložených, resp. označených do dňa pojednávania v zmysle ustanovení procesných predpisov.

15. Súd nevykonával dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi stranami sporu neboli sporné. Súd teda vzal do úvahy nesporné skutkové tvrdenia týkajúce sa uzavretej Zmluvy č. 201702/008/BTS o zabezpečovaní úloh v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a z nej vyplývajúcej dohody ohľadom výšky úroku z omeškania pri omeškaní (článok 6. bod 6.6. Zmluvy); faktúr vystavených žalobcom v období mesiacov august 2018 2017 - december 2018 s uvedením sumy vo výške 54,00 EUR/mesačne a určením lehoty splatnosti, 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca; úhradu sumy vo výške 270,00 EUR žalovaným a jej pripísaním na účet žalobcu dňa 13.08.2019; úhrady sumy vo výške 27,98 EUR titulom vyčísleného úroku z omeškania uplatneného žalobcom v upomínacom konaní (14% ročne); úhrady sumy vo výške 16,50 EUR titulom žalobcových trov konania spojených so zaplatením súdneho poplatku za žalobu; úhrady sumy vo výške 40,00 EUR titulom žalobcom uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle vyjadrenia žalovaného v odpore.

16. Podľa ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie o tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplatenej istiny vo výške 270,00 EUR, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 27,98 EUR a zaplatenej sumy vo výške 40,00 EUR titulom náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pred začatím pojednávania, súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. výroku výrokovej časti tohto rozsudku a konanie v danej časti zastavil.

20. Súd poukazuje na to, že spornou otázkou ostalo iba právne posúdenie oprávnenosti uplatnenej výšky úroku z omeškania (po pripustení zmeny žaloby) a výšky požadovanej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobcom.

21. Podľa ust. § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní riadne a včas.

22. Podľa ust. § 365 prvá veta Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

23. Podľa ust. § 369 ods.1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnuté v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia.

24. Podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

25. V zmysle ust. § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369 aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky svojim nariadením.

26. V zmysle ust. § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka v platnom znení, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

27. Súd poukazuje na to, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi nimi vznikol záväzkový vzťah titulom uzavretej Zmluvy č. 201702/008/BTS o zabezpečovaní úloh v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Z vykonaného dokazovania (oboznámením sa s obsahom Zmluvy) súd mal preukázané, že medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy, s ktorou je objednávateľ (žalovaný) v omeškaní - článok 6. bod 6.6. Zmluvy.

28. Vzhľadom na uvedené s poukazom na zákonné ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka vyplýva, že žalobca ako veriteľ má právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve; v danom prípade vo výške 0,05% denne, t.j. 18,25% ročne. Iba v prípade, ak nie je medzi veriteľom a dlžníkom dohoda o výške úroku z omeškania, platí ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a teda, že veriteľ má právo požadovať úrok z omeškania pri omeškaní dlžníka s peňažným záväzkom vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky. Súd teda o nároku žalobcu na zaplatenie sumy, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku výrokovej časti tohto rozsudku po čiastočnom späťvzatí žaloby v danej časti nároku žalobcu a žalovaného zaviazal na úhradu sumy 8,50 EUR.

29. Súd ohľadom nároku žalobcu v zmysle ust. § 369c Obchodného zákonníka, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, sa stotožňuje s názorom žalobcu, a teda, že žalobcovi vzniká tento nárok pri každej jednej pohľadávke. Sám žalobca poukázal na to, že každá jedna pohľadávka môže byť predmetom samostatného konania a teda ak by tak postupoval a každú jednu pohľadávku by si uplatnil v samostatnom konaní, mal by nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 EUR pri každej z nich. V danom prípade tak neučinil, a rozhodol sa tak (žalobca má dispozičné právo so žalobou), že svoj nárok uplatnil voči žalovanému ako jednu pohľadávku s poukazom na to, že ide o viacero neuhradených faktúr. Takýmto využitím svojho dispozičného práva, žalobca sám určil, že konanie sa viedlo (pred čiastočným späťvzatím) ohľadom jednej pohľadávky vo výške 270,00 EUR (súd vychádza aj z toho, že pohľadávka vychádza z existencie jedného zmluvného vzťahu medzi stranami sporu - zo Zmluvy č. 201702/008/BTS o zabezpečovaní úloh v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci) a k nej podľa názoru súdu prislúcha právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky, čiže vo výške 40,00 EUR.

30. Na základe uvedeného, súd o nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 200,00 EUR titulom jej vyčíslenia žalobcom ku každej jednej ním uplatnenej faktúre (5x40,00 EUR) po čiastočnom späťvzatí žaloby v danej časti nároku žalobcu rozhodol tak, že žalobu v danej časti zamietol tak ako to uviedol II.

výroku výrokovej časti tohto rozhodnutia tak, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (v časti uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 160,00 EUR).

31. V zmysle ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. V zmysle ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí.

33. V zmysle ust. 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

34. V zmysle ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie 270,00 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 54,00 EUR od 16.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 54,00 EUR od 16.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 54,00 EUR od 16.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 54,00 EUR od 16.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 54,00 EUR od 16.9.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 200,00 EUR. Súd pri čiastočnom späťvzati žaloby (istina; časť úroku z omeškania; časť nákladov spojených s uplatnením pohľadávky) skúmal procesné zavinenie a dospel k záveru, že zastavenie konania v danej časti zavinil žalovaný, preto žalobca aj v tejto časti je úspešný.

36. Konštantná judikatúra súdov vychádza zo záveru, že úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pokiaľ nie sú samostatne predmetom konania (vyčíslené z určitej istiny, v určitej sadzbe, za určité obdobie a uplatnené samostatne alebo popri istine ako kapitalizované úroky z omeškania), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny a z úspechu strán sporu k tomuto nároku.

37. Nárok na zaplatenie sumy vo výške 200,00 EUR ako náklady spojených s uplatnením pohľadávky si žalobca uplatnil podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Ide o paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorej výška je stanovená Nariadením vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. a paušálnu náhradu nemožno zaradiť medzi príslušenstvo pohľadávky či trovy konania, keďže za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré boli účelne vynaložené stranou sporu v súvislosti so súdnym konaním a strana sporu ich vynaloženie preukázala (§ 251 CSP). Na paušálnu náhradu má strana sporu nárok bez toho, aby vynaloženie tejto sumy v súvislosti s uplatnením pohľadávky špecifikovala a preukazovala. Ide teda o iný nárok, právo na uplatnenie ktorého vyplýva strane sporu z osobitného predpisu a žalobca si právo na túto paušálnu náhradu uplatnil popri istine, preto žalobou uplatnil žalobca proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 470,00 eur (270,00 EUR + 200,00 EUR). Žaloba o zaplatenie 160,00 EUR bola zamietnutá (výrok II. výrokovej časti) a v tejto časti žaloby žalobca nebol v konaní úspešný. Uvedený názor vyplýva aj z viacerých odvolacími súdmi vyslovenými právnymi názormi napr. z Rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Cob/123/2018.

38. Vzhľadom na uvedené so zohľadnením procesného zavinenia žalovaného, úspech žalobcu v danom spore (suma 470,00 EUR) je cca 66% a úspech žalovaného cca 34%; pomer úspechu žalobcu podľa § 255 ods. 2 CSP tak predstavuje 32% (66% - 34%) a preto súd rozhodol tak ako je uvedené v IV. výroku výrokovej časti tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32%, ktoré je povinný nahradiť žalovaný vo výške, ktorá bude špecifikovaná samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, na Okresnom súde Košice I, v troch písomných vyhotoveniach [§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)].

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§362 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§358 CSP).

V zmysle ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V zmysle ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.